יום טוב פרק רביעי ראש השנה לב.

מסורת הש"ס

וקבעיה כשמיה. למנותה עם שאר מקנותיו ולהכי מנא מקנה מקנה: **מתני' סדר ברכות אומר אבות וגבורות וקדושת היום ופוקד כו'.** למעוטי נשים שאין שגם שגם כדמניא לקמן בפירקין (דף לג.): **גמ' רחמנא אמר אידכר.** כדמניא בגברייתא לקמן: **ליתא קמא דהואיל ואשכחי.** מלכיות מזכרונות לענין מקיעה שאין מוקעין בהן אשכחנו נמי לפחות מהן: **כני מלכיות.** ליישנא דמקיפי כמו ותת לילי מלכיה. **הכו לה'.** הזכירו לפניו המיתים: **מפני מה לא נאמר שבחון שבוח שבחי פשח כו שכפוב פחילה.** והוא גם להזכיר על המלוכה שהיא עיקר וכך יפה לדרוש הואיל והוא לשון ממקרא והשביעיה דמשוה לכולם: **אני ה' אלהיכם.** לענני ולגר תעוב ושמיך ליה נמדש השביעי זכרון תרועה: **אני ה' אלהיכם.** הוא לשון אני אתון לכם: **אף כאן בשמע.** והיום בשבת כרכות הן ותומיה בתמיסית: **ירד רבי יוחנן בן כרוקא לפני התיבה.** לפי שמנוה להתפלל בשבת נמוך קמני ירד: **כר' יוחנן בן נורי.** דתמניתין: **לא כך היו נוהגין ביבנה.** בימי שבת כשהיתה שנהדלין שם: **מתני' אין פותחין מעשרה מלכיות כו': גמ' הנך דכתיב בהו אלהיהו בשקש שופר.** הנך דהללו אל בקדשו וגו' **כנגד עשרה שופרות דכתיב.** דכתיב בהו נמי שופרי) ולא שמעתיה אלא לשיתיה ביסוד רבינו ישמח בן יהוסף: **עשרה מאמרות שבעולם נברא בהן.** בהשם השנה: **כרשמים נמי מאמר הוא.** ואף על גב דלא כתיב בה ויאמר יהי שמים כשמן דכתיב דמי דכתיב נמי ביכי ולא בידים דכתיב (תהלים לג) בדבר ה' שמים נעשו: **ביכי קאמי.** התם דר' יוחנן בן נורי התם מכולם דקאמר ממלן קאי למעוטי נביאים וכתובים קאי דהא מכולהו אמר כדתנן ממתי כתובה ומשלים בנביא והכי קאמר אם אמר אלם מן התורה ואלם מן הנביאים ואלם מן הכתובים מכל אחת ואחת יפא ולא פליג אדרבנן אלא אחד אחד לשיעורו אמרי עשרה ואיכו אמר משעה: **או דלמא.** התם ג' ג' ממלכיות וזכרונות ושופרות קאי אלם למלכיות ואלם לזכרונות ואלם לשופרות דהוו להו אחת מן התורה ואחת מן הנביאים ואחת מן הכתובים: **לא יפחות משבע וכו'.** ומי פלגת דעתך אלם מן התורה ואלם מן הנביאים ואלם מן הכתובים לכל (ג) אם כן אשע נמי אשע מן התורה ואשע מן הנביאים ואלם מן הכתובים הוה ליה רבי יוחנן בן נורי מוסיף: **מתני' אין מוזיקין וזכרון כו':**

גמ'

מתחיל בתורה ומסיים בנביא. ול"ת דכתיב משמע דעביתי עדיף מכתובים כדאמר (מגילה דף לא.) כתוב בתורה ושני בנביאים ומשלש בכתובים וה"ק קראי בכתובי כריסא והדר בנביאי וי"ל משום דקראי דמהלים מסלי ויתיב קדמו לנביאים ומה שאני טהגיס להשלים בתורה דעבדינן כרבי יוסי דלמדינן בגמרא המשלים בתורה זכה ומשובח וכן היו ויתיקין עושין:

כשעת

וקבעיה רביה בשמיה: **מתני'** סדר ברכות אומר אבות וגבורות וקדושת השם וכולל מלכיות עמהן ואינו תוקע קדושת היום ותוקע זכרונות ותוקע שופרות ותוקע ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים דברי ר' יוחנן בן נורי אמר לו ר"ע אם אינו תוקע למלכיות למה הוא מזכיר [א]אלא אומר אבות וגבורות וקדושת השם וכולל מלכיות עם קדושת היום ותוקע זכרונות ותוקע שופרות ותוקע ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים: **גמ'** אמר לו ר"ע אם אינו תוקע למלכיות למה הוא מזכיר למה הוא מזכיר רחמנא אמר אידכר אלא למה עשר לימא תשע דהואיל ואשתני אשתני תנו רבנן [ב]מנין שאומרים אבות שנאמר [1]הבו לה' בני אלים ומנין שאומרים גבורות שנאמר הבו לה' כבוד ועוז ומנין שאומרים קדושות שנאמר [2]הבו לה' בכבוד שמו השתחוו להי' בהדרת קדש ומנין שאומרים מלכיות וזכרונות ושופרות ר"א אומר דכתיב [3]שבתון זכרון תרועה מקרא קדש שבתון זה קדושת היום זכרון אלו זכרונות תרועה אלו שופרות מקרא קדש קדשהו בעשירי מלאכה אמר לו רבי עקיבא מפני מה לא נאמר שבתון קדשהו בעשירי פתח הכתוב תחילה אלא שבתון קדשהו בעשירי מלאכה זכרון אלו זכרונות תרועה אלו שופרות מקרא קדש זו קדושת היום מנין שאומרים מלכיות תניא רבי אומר [4]אני ה' אלהיכם [ג] ובחדש השביעי זו מלכות רבי יוסי בר יהודה אומר אינו צריך הרי הוא אומר [5]והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם שאין תלמוד לומר אני ה' אלהיכם ומה תלמוד לומר אני ה' אלהיכם זה בנה אב לכל מקום שנאמר בו זכרונות יהיו מלכיות עמהן והיכן אומרה לקדושת היום תניא [ד]רבי אומר עם המלכיות אומרה מה מצינו בכל מקום ברביעית אף כאן ברביעית רשב"ג אומר עם הזכרונות אומרה מה מצינו בכל מקום באמצע אף כאן באמצע וכשקידשו ב"ד את השנה באושא ירד ר' יוחנן בן ברוקא לפני רשב"ג ועשה כר' יוחנן בן נורי אמר לו רבן שמעון לא היו נוהגין כן ביבנה ליום השני ירד רבי חנינא בנו של רבי יוסי הגלילי ועשה כר"ע אמר רשב"ג כך היו נוהגין ביבנה למימרא דרבי שמעון בן גמליאל כר' עקיבא ס"ל והא אמר ר"ע מלכיות עם קדושת היום אמר להו ורשב"ג אומר קדושת היום עם הזכרונות אמר להו א"ר זירא לומר שתוקעין למלכיות ליום השני ירד רבי חנינא מאי שני אילימא יו"ט שני למימרא דעבדוה לאולל [ה]והאמר רבי חנינא בר כהנא [ו] מימות עזרא ואילך לא מצינו אלול מעובר אמר רב חסדא מאי שני ליום שני לשנה הבאה: **מתני'** [1]אין פותחין מעשרה מלכיות מעשרה זכרונות מעשרה שופרות ר' יוחנן בן נורי אומר [ז]אם אמר ג' ג' מבולן יצא: **גמ'** הני עשרה מלכיות כנגד מי אמר [ח](רבי) כנגד עשרה הלולים שאמר דוד בספר תהלים הלולים טובא הוו הגך דכתיב בהו [ט]הללוהו בתקע שופר רב יוסף אמר כנגד עשרת הדברות שנאמרו לו למשה בסיני [י]ר' יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם הי נינהו ויאמר [יא](ויאמר) דבראשית ט' הוו בראשית נמי מאמר הוא דכתיב [7]בדבר ה' שמים נעשו: ר' יוחנן בן נורי אומר אם אמר שלש שלש מבולן יצא: איבעיא להו היכי קתני שלש מן התורה שלש מן הנביאים ושלש מן הכתובים דהוו תשע ואיכא ביניהו חדא או דלמא אחד מן התורה ואחד מן הנביאים ואחד מן הכתובים דהויין להו שלש ואיכא ביניהו טובא ת"ש דתניא אין פותחין מעשרה מלכיות מעשרה זכרונות מעשרה שופרות ואם אמר שבע מבולן יצא כנגד שבעה רקיעים רבי יוחנן בן נורי אמר הפוחת לא יפחות משבע ואם אמר שלש מבולן יצא כנגד תורה נביאים וכתובים ואמרי לה כנגד כהנים לוים וישראלים אמר [יב]רב הונא אמר שמואל הלכה כר' יוחנן בן נורי: **מתני'** [יג]אין מזכירין [יד](זכרון מלכות ושופר) של פורענות מתחיל בתורה ומשלים בנביא ר' יוסי אומר אם השלים בתורה יצא:

גמ'

תורה אור השלם

1. מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיְיָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: תהלים כט א
2. הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: תהלים כט ב
3. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ: ויקרא כג כד
4. וּבְקֻצְרְכֶם אֶת קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ בְּקֻצְרֶךָ וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: ויקרא כג כב
5. וְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל עלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: במדבר י י
6. הַלְלוּהוּ בְּתֹקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: תהלים קנ ג
7. בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם: תהלים לג ו

הגהות הב"ח

(א) גמ' מנלן דכי אומר אני אלהיכם דכתיב וכתיב: (ב) שם והאמר רבי מנינא בר כהנא אמר רב מימות עזרא: (ג) רש"י ד"ה לא יפחות טי מן המנויים לכל אחד ואחד ול"ק שנא נמי:

גליון הש"ס

מתני' סדר ברכות. עיין פנהנדרין דף מט ע"ב תוס' ד"ה אף:

רבינו חננאל

[מתני'] סדר ברכות אומר אבות וגבורות כו'. ואקשינן עלה לרי יוחנן בן נורי אם אינו תוקע למלכות למה מזכיר עשר מלכיות לכתחלה ודאיעבד שלש, דתנן אין פותחין מעשרה מלכיות מעשרה זכרונות מעשרה שופרות, ר' יוחנן בן נורי אמר אם אמר שלש שלש יצא, נימא הואיל ואשתני שאין תוקעין בהן כשם שתוקעין בזכרונות ובשופרות, כך אישתני מעשרה, ולא איפריקא. ונדתו דברי ר' יוחנן מאחר שלא מצא תשובה. תנו רבנן מנין שאומרים אבות שנאמר הבו לה' בני אלים, כלומר בני הגדולים כדכתיב ואת אילי הארץ לקח. גבורות שנאמר הבו לה' כבוד ועוז. קדושות שנאמר הבו לה' כבוד שמו השתחוו לה' בהדרת קדש. ומנין שאומרים קדושת היום, והוא אתה בחרתנו מכל העמים, ומלכיות וזכרונות ושופרות, דתניא ר' אליעזר אומר שבתון זכרון תרועה וגו', שבתון זו קדושת היום כול'. אמר לו ר' עקיבא מפני מה לא נאמר שבתון שבות, שהרי בו פתח הכתוב תחילה, אלא שבתון שבות קדשיהו בעשירי מלאכה, זכרון אלו זכרונות, תרועה אילו שופרות, מקראי קדש זו קדושת היום. ומנין שאומרים מלכיות עמהן, שנאמר והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם, (א') שאין ת"ל אני ה' אלהיכם ולמה עוד כתוב אני ה' אלהיכם, זה בנה אב כל מקום שנאמרו זכרונות יהיו מלכיות עמהן. הנה מצאנו מן התורה שצריך להזכיר זכרונות שופרות ומלכיות וקדושת היום.

עין משפט נר מצוה

ל א מיי' פ"ג מהל' שופר הל' ז סמג עשין מג טור ש"ע או"ח סי' תקצ סעיף ג:

לא ב טור או"ח סי' קיג: **לב** ג מיי' פ"ג מהל' שופר הלכה ח [ופ"ב מהלכות תפלה הלכה ו] טוש"ע או"ח סי' תקצ סעיף ד:

לג ד מיי' פ"ג מהלכות שופר ה"ח טור שם: **לד** ה מיי' שם הל' ט טוש"ע שם סעיף ה:

מוסף רש"י

הבו לה' בני אלים זמכירו לפניו את מילי המלך (מגילה יז:). מימות עזרא ואילך. הלי דעקו מימות עזרא, משום דכימי עכרוכו, דכתיב בעזרא (נחמיה ח) ויביו הכהי, ילרשם הכתב משתני (ביצה ו:). בראשית נמי מאמר הוא. דמשמעי בשמים ובארץ, אף הם כמאמר שבראו (מגילה כא. לגי' הב"ח).

רבינו חננאל (המשך)

עוד באו לפרש היאך שיהון, תניא ר' אומר קדושת היום שהיא אחה בתרתנו אומרה עם המלכיות בברכה רביעית, מה מצינו כל מקום בשבתות ובימים טובים ברכיעית, פירוש אבות וגבורות קדושת השם ואחריהן קדושת היום. וכיון שעמד רבי כר' עקיבא דמתניתין הלכתא כוותייהו. ואפי' רשב"ג דפליג על רבי אמר כר' עקיבא דמתניתין [ש]היו נוהגין ביבנה שתוקעין למלכיות. **והא** דתניא לשני ירד ר' חנניה בנו של ר' יוסי הגלילי ועשה כר' עקיבא, איקמה רב חסדא מאי לשני לשנה הבאה. והלכה כר' עקיבא דאמר אומר אבות וגבורות וקדושת השם וכולל מלכיות עם קדושת היום ותוקע, זכרונות ותוקע, שופרות ותוקע, ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים ושים שלום. ירושלמי ר' בא בשם ר' אבא ב"ר ירמיה בתפילה הוא אומר אלהי דוד ובונה ירושלים, ובנביא הוא אומר אלהי דוד ומצמיח קרן ישועה. יום של ראש השנה שחל להיות בשבת ר' אומר פותח בשבת [ב] ותחתם בשבת ויום טוב ביניהם, ר' יהודה בן פזי בשם ר' יהושע בן לוי הלכה כרבי. [**מתני'**] אין פותחין מעשרה מלכיות מעשרה זכרונות מעשרה שופרות. הני עשר כנגד מי, כנגד עשרה הללו אל בקדשו כול'. רב יוסף אמר כנגד עשר דברות. ר' יוחנן אמר כנגד עשרה מאמרות, והן ויאמר ויאמר דבראשית, ובראשית נמי מן המניין, כי מאמר הוא, שנא' בדבר ה' שמים נעשו. ירושלמי הני עשר מלכיות כנגד עשר קילוסין שאמר דוד בהללויה הללו אל בקדשו וגו', עד כל הנשמה תהלל יה. עשרה זכרונות כנגד עשרה ירדיים שאמר ישעיה רחצו הזכו. מה כתיב בתריה למדו היטב דרשו משפט אשרי חמרץ לכי נא ונוכחה. ר' שופרות כנגד [ר' שופרות] (ז' כבשים) ופר ואיל ושעיר. ר' יוחנן בן נורי אמר אם אמר שלש [שלש יצא ואבעיא לן שלש] מן התורה שלש מן הכתובים ושלש מן הנביאים יצא דהוו להו ט' ואיכא ביניהן חדא, או דילמא אחת מן התורה אחת מן הנביאים ואחת מן הכתובים, ואיכא ביניהו שבע בכל אחת מהן. ת"ש רתניא ר' יוחנן בן נורי אומר לא יפחות משבע, ואם אמר שלש מבולן יצא כנגד תורה נביאים וכתובים, ואמרי לה כנגד כהנים לוים וישראלים. אמר שמואל הלכה כר' יוחנן בן נורי. ש"מ אחת מן [התורה ואחת מן] הנביאים ואחת מן הכתובים, ומצאנוהו מפורש בתלמוד ארץ ישראל הוינן סברין מימר שלש מכל אחת ואחת, אשכח תני אפילו שלש מבולן יצא. [**מתני'**] אין מזכירין של פורענות

(ז) עי' ביצה יז ע"ב.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com